

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. ⁽¹⁾ i zasadę skuteczności prawa [Unii] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one zastosowaniu przepisu prawa wewnętrznego zakazującego sędziemu dokonania oceny, czy warunek umowy zawartej z podmiotem gospodarczym ma nieuczciwy charakter, w sytuacji gdy zawodowy poręczyciel udzielający zabezpieczenia wykonania umowy poinformował dłużnika będącego konsumentem o tym, że zamierza dokonać płatności, a konsument nie poinformował tego poręczyciela o tym, jakie zarzuty należy podnieść?
- 2) Czy zawarta w treści umowy wzmianka o tym, że ryzyko kursowe spoczywa na kredytobiorcy, uzupełniona harmonogramem spłat, sprawia, że warunek umowy staje się „jasny i zrozumiały” w rozumieniu dyrektywy, mimo braku symulacji przedstawiających różne scenariusze kształtowania się kursu walutowego, w tym także te niekorzystne?
- 3) Czy ciężar udowodnienia faktu przekazania konsumentowi informacji niezbędnych do zapewnienia, aby dany warunek umowy był jasny i zrozumiały oraz ciężar udowodnienia faktu, że rzeczony warunek umowy jest jasny i zrozumiały spoczywa na podmiocie gospodarczym czy na konsumentcie?
- 4) Czy w wypadku uznania przez sąd, że postanowienia od 1.2.1 do 1.2.9 i 2.8 umowy są nieuczciwe, ponieważ nie zostały one zredagowane w sposób wystarczająco jasny i zrozumiały, za niezawarte w umowie należy uznać wszystkie warunki finansowe, w tym klauzulę określającą oprocentowanie, względnie czy za niezawarte w tej umowie należy uznać jedynie postanowienia dotyczące zmienności stopy oprocentowania i klauzulę określającą walutę, pozostawiając jako obowiązującą stałą stopę oprocentowania i walutę EUR, czy wreszcie należy zastosować jeszcze inne rozwiązanie?
- 5) Czy w ramach analizy powyższego zagadnienia sąd powinien upewnić się, że orzeczona sankcja jest skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de l'entreprise de Liège (Belgia) w dniu 31 grudnia 2018 r. – SI, Brompton Bicycle Ltd / Chedech / Get2Get

(Sprawa C-833/18)

(2019/C 82/21)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de l'entreprise de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SI, Brompton Bicycle Ltd

Strona pozwana: Chedech / Get2Get

Pytania prejudycjalne

- Czy prawo Unii, a w szczególności dyrektywę 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym ⁽¹⁾, która ustanawia różne wyłączne prawa przyznane właścicielom praw autorskich w art. 2-5 należy interpretować w ten sposób, że wyłącza ona z zakresu ochrony prawa autorskiego dzieła, których forma jest niezbędna do osiągnięcia efektu technicznego?

- Czy w celu dokonania oceny koniecznego charakteru danej formy dla celów uzyskania efektu technicznego należy wziąć pod uwagę następujące kryteria:
 - Istnienie innych form pozwalających na osiągnięcie tego samego efektu technicznego?
 - Skuteczność formy w osiąganiu wspomnianego efektu?
 - Wola rzekomego sprawcy naruszenia osiągnięcia takiego efektu?
 - Istnienie wcześniejszego patentu, który już wygasł, obejmującego proces umożliwiający osiągnięcie pożądanego efektu technicznego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 167, s. 10.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 8 listopada 2018 r. w sprawie T-550/17,
Troszczynski / Parlament, wniesione w dniu 7 stycznia 2019 r. przez Mylène Troszczynski**

(Sprawa C-12/19 P)

(2019/C 82/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mylène Troszczynski (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku wydanego w dniu 8 listopada 2018 r. przez szóstą izbę Sądu Unii Europejskiej (T-550/17).

W konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2017 r. przyjmującej sprawozdanie nr A8-0218/2017 komisji do spraw prawnych dotyczące wniosku o uchylenie immunitetu i przywilejów Mylène Troszczynski, członka Parlamentu Europejskiego;
- wydanie orzeczenia co do kwoty, jaka ma zostać przyznana skarżącej z tytułu kosztów postępowania,
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. W przedmiocie badania przez Sąd zarzutu drugiego

Sąd nie uznał spornego *tweetu* Mylène Troszczynski za opinię wydaną w ramach wykonywania przez nią funkcji członka Parlamentu z tego względu, że dotyczył on konkretnego wydarzenia, które miało mieć miejsce we Francji, oraz że nie można go utożsamić z zajęciem ogólnego stanowiska dotyczącego tematów aktualnych lub rozważanych przez Parlament, co stanowi konieczne cechy opinii chronionej przez protokół.

Sąd popełnił oczywisty błąd w ocenie, ponieważ:

- każdy członek Parlamentu jest wybierany ze swego państwa, reprezentuje swych wyborców i powinien w trakcie jego mandatu utrzymywać z nimi konieczne więzi, odnosząc się w szczególności do faktów, które ich interesują lub ich dotyczą,